

[Preben Lange]

handles i Fællesskabernes forskellige institutioner.

Når jeg ønsker at præcisere dette ved denne lejlighed, er det ikke mindst på baggrund af de forhandlinger, Grønlands hjemmestyre har ført med den danske regering om denne sag, og de løfter, regeringen har givet den grønlandske lokalregering under disse forhandlinger, der, som udenrigsministeren for nylig udtrykte det, har været præget af positiv stemning, af en god atmosfære, hvor alle, både regeringen og landsstyret, har været enige om at sætte alle sejl til, for at Grønland kan få en så god ordening som muligt.

Ganske vist gav udenrigsministeren ved samme lejlighed udtryk for, at han fandt den tone og det ordvalg, jeg under den debat brugte, ikke var den samme, som regeringen har oplevet, når den mødtes med repræsentanter for hjemmestyret. Men der var nogle ting, som måtte siges, og som jeg som repræsentant fra siunut ikke var ene om at udtrykke.

Det er nu en overstået sag, og jeg vil tillade mig at betragte de faldne udtalelser fra udenrigsministerens side som en misforstået fortsættelse af en ophedet debat, der var i Grønland før folkeafstemningen, og som udenrigsministeren jo også gav udtryk for at man på samme måde i sin tid havde i Danmark.

Endelig vil jeg gerne sige, at mit parti, siunut, finder den af socialdemokratiet førte politik samfundsmæssigt forsvarlig, ikke mindst set i relation til den store og for den enkelte familie stærkt belastende arbejdsløshed. En jobskabelsesordning, vel nok i en anden udformning, end det nu er sket her, har vi efter min opfattelse også i Grønland stærkt brug for.

Jeg har derfor også med glæde konstateret, at ministeren for Grønland i forbindelse med sagen om hævnningen af det sunkne Atlantfragtskib Magnus Jensen har meddelt, at der ved endelig kontraktudformning vil blive pålagt bjærgningsselskabet Svitser en forpligtelse til i videst muligt omfang at anvende grønlandsk arbejdskraft og bistand. Det er mit håb, at ministeren og ministeriet for Grønland vil følge dette pålæg op til gavn for den lokale grønlandske befolkning.

**Knud Lind (FP):**

Regeringen har talt så smukt om at få boligbyggeriet i gang, både i statsministerens indledningstale m.v., men hvordan går det så med de eksisterende kommunale ejendomme? Under den indenrigspolitiske debat er der en enkelt ting, som ligger mig meget på sinde at spørge boligministeren om. Det drejer sig om den brand, som har været i Søllerødgade, hvor fire mennesker blev kvæstet og ét menneske blev brændt ihjel. Ejendommen i Søllerødgade var ikke brandsikret, trods dette at Almennyttigt Byfornyelses og Saneringsselskab havde overtaget ejendommen den 17. juni 1981. Ejendommen brændte den 22. maj 1982. Lige siden branden har man hos saneringsselskabet, hos boligstyrelsen, hos magistratens 4. afdeling m.v. forsøgt at skyde skylden fra sig. Jeg ser, at boligministeren i Aktuelt i dag har afgjort skyldspørgsmålet. Uanset hvem der har skylden for, at der ikke var foretaget brandsikring, er det vigtigste for mig, at man i boligministeriet foretager sig noget, der kan være med til at forhindre flere brandkatastrofer i København på grund af bureaukrati og langsommelig sagsbehandling. Det er nemlig således, at de sidste to dødsbrande står de sociale saneringsselskaber i København for. I 1975 døde 9 mennesker som følge af brand i Stengade 20 i København på grund af manglende brandsikring.

Den 18. november 1975 udtalte daværende boligminister Helge Nielsen til Berlingske Tidende:

»Jeg erkender, det er sørgeligt, at der skal katastrofer til, før der virkelig kommer skub i beslutningerne om tilstrækkelig brandsikring.«

Det er 7 år siden, den udtalelse faldt. Men hvad er der så sket siden? Tja, man har jaget de private husejere med bøder, tvangsadministration og til slut tvangsauktion. Faktum er imidlertid, at de sociale boligselskaber reelt står for de sidste to store dødsbrande, hvor der i København er omkommet i alt 10 mennesker.

Inden vi slutter og går på sommerferie, er det vigtigt at få at vide, hvad den nuværende boligminister agter at gøre for at sikre, at de sociale saneringsselskaber overholder brandsikringsloven, og at sagerne ikke bliver forsinkede af unødvendigt bureaukrati i boligministeriet.